

BİRİ BENİ ALKIŞLASIN

Gihan
Çelik

Çizer:
Elham
Nargesivash

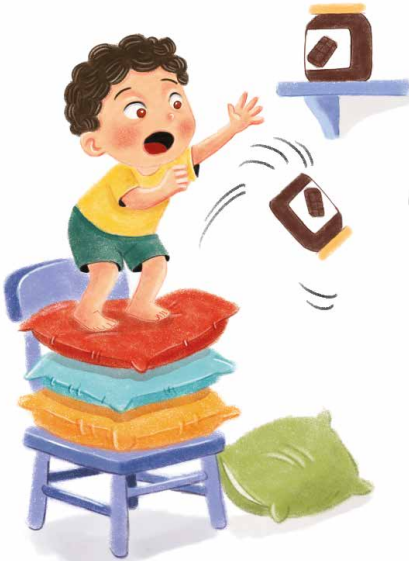

**ALİ'NİN
HİKÂYESİ
BAŞLIYOR**

Ali, soğuk bir ocak ayında doğmuştu. Annesi ve babası hastanede onu heyecanla bekliyordu. Yanlarında bütün ailesi vardı: babaannesi, anneannesi, dedeleri, teyzeleri ve daha nice-si! Herkes camlı odanın arkasında minik Ali'yi görmek için bekliyordu. Sonunda bir hemşire, kucağında Ali ile göründü. **Minicikti; sadece üç kilo ve elli santimetre boyundaydı.** Onu gören herkesin yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Ali'nin hayatı, işte böyle sevgi dolu bir karşılama ile başlamıştı. Onu ne maceraların beklediğinden ise henüz haberi yoktu.

Ali bebekken en sevdiği oyuncak, pelüş bir ördekti. Sarı, pofuduk ve biraz da yamuk suratlıydı ama Ali onsuz asla uyumazdı. Ali, uykuya dalmadan önce mutlaka ördeğinin kulağını tutar ve ona minik mırıldanmalarla ninni söylerdi. Çok

geçmeden, ördeğini uyuturken kendi de uyuyakalırdı. Anne ve babası onun bu mırıldanmalarına 'ördekli ninni' derdi. Daha bir yaşına bile gelmemişti ama aklı ne kadar da zekice çalışıyordu! Oyuncak sepetine muz saklar, acıkınca onu gizlice yedi. Bu onun "gizli ödül" taktiği idi. İki yaşındayken aklına bir şey koymuştu: o çikolata kavanozuna ulaşacaktı! Önce bir sandalye çekti, üzerine bir tabure, onun da üzerine bir yastık koydu. Ama dengesini kaybedince kulesi devrildi ve çıkan gürültü bütün evi ayağa kaldırdı.

Dört yaşında aklına meraklı bir fikir geldi. Kimseye haber vermeden dışarı süzüldü ve apartman merdivenlerini saymaya başladı. Sekize kadar sayıp

hemen geri döndü. Onun bu kısacık gezisi, ailesi için büyük bir maceraydı!

Beş yaşında ilk defa tiyatroya gitti. Oyun bittiğinde, herkes alkışlarken bir anda ayağa fırladı ve sahneye doğru seslendi: "**Ben de oynayabilir miyim?**" Bu sorusuyla bütün salon kahkahalara boğuldu.

Ve Ali, böyle böyle yedi yaşına geldi. Artık ilkokula başlıyordu.

Okulda yeni arkadaşlar edinmişti. Onlarla oyunlar oynamayı, sohbet etmeyi

çok seviyordu. Derslerden ise en çok İngilizce ilgisini çekiyordu; yeni kelimeler öğrenmek ona oyun gibi geliyordu.

Bir gün İngilizce öğretmeni sınıflarına şöyle seslendi:

- Sevgili arkadaşlar, sizinle “**SPELLING BEE**” adında bir kelime yarışması yapacağız! Önce her sınıftan dört yarışmacı seçeceğiz. Sonra bu arkadaşlarımız, diğer sınıflardan gelenlerle okulumuzun büyük finalinde yarışacak. Şimdi size çalışmanız için kelimelerin listesini vereceğim. Sınıf içinde yapacağımız elemeye, en iyi heceleyen arkadaşlarınızı hep birlikte seçeceğiz. İşte kâğıtlarınız, hepinize bol şans! Şunu unutmayın: **Bu bir yarışma olduğu için aranızdan seçilenler olacak, seçilemeyenler de olabilir. Ama bizim asıl amacımız ne biliyor musunuz? Bol bol eğlenmek!**

Bu haberi duyunca Ali'nin kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Hemen en yakın arkadaşı Selim'e döndü:

- SELİM, HARİKA DEĞİL Mİ?
ZATEN EN SEVDİĞİM DERS İNGİLİZCE, BU YARIŞMAYA MUTLAKA KATILMAK İSTİYORUM!”